

Dit turbulente jaar wordt door de kunstenaarsvereniging Flevoland afgesloten met een kunstzinnig brandende manifestatie op het Lelystadse strand.

Zes beeldend kunstenaars en één woordkunstenaar hebben kunst gemaakt die bedoeld is om te branden. Vuur om u aan te warmen, vuur om afscheid te nemen zo vlak vóór het nieuwe jaar, vuur om na te branden in uw gedachten hoe het in 2005 verder moet gaan.

De belangrijkste gebeurtenissen van het afgelopen jaar zijn gevangen in beelden, die variëren van commentaar op het beleid van de Nederlandse regering tot een kanttekening bij de visie dat de oorzaak van alle oorlogen gelegen is in het geloof. Geloven we alles wat de media ons voorhoudt? Of nemen we afstand van alle angst en verwarring, en blijven we geloven in de liefde?

Bij het werk van Michel Bongertman, Willem Hoogeveen, Sonja Rosing, Cor Sonke, Linda Verwajen en Baltus Wigtersma worden de gedichten van Hein Walter voorgedragen door een gelegenheidskoor.

Kom het zelf ervaren op donderdag 30 december op het Lelystadse strand langs de Houtribweg bij strandpaviljoen de Aalscholver tussen 17.00 en 19.00 uur en neem een zaklamp mee

Bij een object van Sonja Rosing
(tweestemmig spreekkoor; een linker groep en een rechter groep)

zwart - wit
snij ze - het land uit
de keel door - slacht
offer - ze af
gek - niet goed
geiten - neukers
wit - zwart
wassers - bleek
scheten - schiet
schijven - gebedje
wit - zwart
werkers - kijkers
breek - hun scholen af
brand zwart
hun kerken af - brand
wit - hun kerken af
hun kerken af - hun kerken af
hun kerken af - hun kerken af
- hun kerken af
- hun kerken af
- hun kelen door
(een stem)
Stop
Stap
Stap naar het midden
(Alle stemmen samen)
In het hart van de aarde
denken we samen
Hier in ons midden
zijn alle kleuren,
het licht en de liefde.
Universele liefde.
Open de aarde.
Open de liefde.
Open elkaar in het midden.
- Blijf over.

Bij een installatie van Michel Bongertman

Laat ons bidden:
Onze vaders, die in de hemel zijn,
jullie rijk daarboven moet geweldig zijn
maar hier op aarde zijn we gek geworden.
We weten niet wiens wil geschiedt,

die van Allah, God of JHWH,
of is het soms de onze.

Laat ons de noodklok luiden,
en de voet van Balkenende vergeten,
grote zaken moeten gedaan.
Ze gaan hier dagelijks dood
omdat er gemoord wordt in Gods naam.
Wie durft hier schuld vergeven?
En spreek ons niet van bekoring!
Hoeveel maagden staan de mannen
ter beschikking wanneer ze zich
als zelfmoordbom opgeven.

Laat ons één zijn, zoals jullie één zijn,
één vader, met minstens drie namen.
Laat ons één zijn, één mensenzoon,
levend in miljarden lichamen.
Laat ons het idee verbranden
dat we van u hebben,
want dat klopt niet.
Laten we Uw woord verbranden
als het naar de letter wordt gelezen.
Laten we de zuilen verbranden
die ons willen binden,
opdat we vertrouwen krijgen in onszelf.
Laat ons het geloof verbranden
en zorgen dat het vuur
in ons nooit dooft.

Bij een installatie van Cor Sonke

Van het een komt het ander:
een blik wordt een zucht,
een woord wordt een klap,
een schop wordt een steen
door de ruit, een fik
in het huis, een knal
door je kop.

Van het ander komt het erger:
een kind wordt een bom,
een martelaar van blind geloof,
het woord schijnt te heilig voor woorden.

Van erger komt erger:
vaders worden kraters in gezinnen,
zonen zweren duizend doden wraak,
want oog om oog
en kwaad om kwaad,
daders worden groter daders.

Van erger komt nog erger:
de wereld staat in brand.
landen vallen om,
in handen van de haat.

bij een installatie van Baltus Wigtersma

In den beginne was er chaos.
Op de eerste dag werd er water en vuur geschapen.
Op de tweede dag werd bla bla bla
het eerste woord gesproken.
Op de derde dag ontdekte iemand de tijd,
en hadden we opeens geen tijd meer.
Op de vierde dag werd op klaarlichte dag
een vrouw verkracht.
Op de vijfde dag vond iemand in een kuil
het Oude Testament,
en een eindje verderop het Nieuwe.
Op de zesde dag vond iemand in een schuurtje
de Koran.
Op de zevende dag, toen de mensheid
door tijdgebrek even niet oplette,
stonden er schriftgeleerden op
om de anderen te zeggen wat God's wet was.
Op de achtste dag deden wij wat wet was.
Op de negende dag deden wij wat wet was.
Op de tiende wat wet was.
Wat wet was.
Wat wet was.
Wat wet was.

Dit is het zoveelste uur,
van de zoveelste dag
in het zoveelste jaar
van de zoveelste eeuw –

wij willen niet meer,
wij willen niet meer doen wat moet.

Wij willen doen wat goed is
en zeggen wat we willen.

We hebben het water,
we hebben het vuur
en we hebben even de tijd.

Daar zijn de letters van de wet!
Dat ze branden mogen
en vergaan.

Bij een beeld van Linda Verwaijen

(Poppenkast, takkenfort, takkenkast,
poppenkast, takkenfort, takkenkast etc)

Waar is de wereld?
Hier is de wereld:
in het oog dat waarneemt,
in de mond die voorliegt
het oor van de mensheid.

Wij bestaan,
wij bestaan niet,
wij bestaan niet zonder het oog,
niet zonder het oog dat ons zegt
wie wij zijn, hoe we zullen denken.

Wij denken,
wij denken niet,
wij denken niet zonder het oog,
zonder de poppenkast,
zonder het vuur van de wereld.

Daar is de wereld.
Hier is de wereld,
in het vuur van de kijkbuis, de lijkbuis,
in het vuur van het valse licht,
het dichtgeslagen breedbeeld-oog,
de takkenkast
die waarheid maakt uit leugens
en waarheid maakt uit niets.

Waar is de wereld?
Hier is de wereld.

Bij een installatie van Willem Hoogeveen

Dag meneer Vis,
mini-mister Vis,
visse-minister Blub,

zit u rijk
op de stoel
van de wet,

op de wip
van het geld

als een god
van de munt,

in de macht
van de heb,

met het oog
op het droog
van de eb

met de klad
om de kop

dus de blub
kan niet op.

Dag meneer Vis,
mini-mister Vis,
Visse-minister Plop.